

XXVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Understøttelseskasjer.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 26de Februar 1876).

Naar Forslagsstillerne af nærværende Forslag foresloge dette under 1ste Behandling henvist til et Udvalg, gik man ud fra den Forudsætning, at der var Mulighed for, at der kunde finde en Samarbejds Sted, hvorved de forskellige Anskuelser enten kunde nærme sig til hinanden eller endog skaffe sig et fælles Udtryk. Denne Forudsætning har vist sig ikke at være rigtig, idet Mindretallet (Brix, P. Hansen, Hindenburg og Cornelius Peterfen) anser det for frugtesløst paany at optage den Forhandling, som efter dette Formening alt ifjor fandt sin Afslutning; da Regjeringen desuden efter Udtalelserne at bømme under Sagens 1ste Behandling bestemt modsætter sig Forslaget, ser Flertallet (S. P. Christensen, Holstein-Ledreborg, N. Jensen, Aarhus Amts 3die Valgkreds, N. Jensen, Randers Amts 3die Valgkreds, Lange og Th. Nielsen) ingen Grund til at forme de Indvendinger i Vædringsforslag angaaende Enkelthederne i Lovforslaget, som det under andre Forhold vilde finde det rigtigt at gjøre. Vi skulle derfor her indskrænke os til kortelig at antyde dem.

En af de væsentligste Indvendinger, som ere fremkomne imod Lovforslaget, er den, at Statskassens Tilskud efter §§ 2 og 7 er ubegrændset. Hvad Statskassens Tilskud efter § 2 angaar, skulle vi ikke have noget imod, at den bliver indskrænket paa samme Maade som Kommunens Bidrag til 20 Ore pr. Individ, hvorved Statskassen i det Allerhøieste kunde komme til at tilskyde til Understøttelseskasjerne 400,000 Kroner. Tilskudet efter § 7 kunde ligeledes sættes til en bestemt Sum, som selvfølgelig maatte blive at fordele imellem Kommunerne efter det Forhold, i hvilket de gave Tilskud til Understøttelseskasjerne. Et Tilskud, givet af Statskassen paa den Maade, vilde være fuld-

stændig analogt med Statskassens Bidrag til Skolevæsen, Landvæsen og mange andre Formaal. Fremdeles har man anset over, at Afgangene til at faae Hjælp af Understøttelseskasjen var altfor let, og at hele Fattighyrden inden faa Aar derved vilde blive aldeles veltet over paa Statskassen. Flertallet tror, at denne Frygt er ubegrundet, men under alle Omstændigheder finder det i sin Orden og vilde endog betragte det som meget glædeligt, om vi kunne naae dertil, at ingen stræbsom Mand eller Kvinde falder det offentlige Fattigvæsen til Byrde af Mangel paa betimelig Hjælp. Ikke desmindre vilde Flertallet heller ikke paa dette Punkt være ubetinget imod at gjøre Afgangene til Hjælp af Understøttelseskasjen vanskeliggere, naar Lovforslaget derved kunde have havt mere Udfigt til at blive gennemført. Man skulde saaledes ikke have modsat sig for Alderdomskassernes Vedkommende, at Ingen kunde faae den i § 4 omtalte Hjælp, medmindre han havde gjort de lovbefalede Indstud i mindst 3 Aar. Fremdeles vilde man heller ikke have overveiede Betænelighed ved at fastsætte, at de Sygefæsker, hvis Medlemmer skulde have de af § 4 lydende Retigheder, maatte godkjendes af Indenrigsministeren, og at der skulde være en vis Tid, de paagjældende Personer maatte have været Medlemmer af Kassen.

Angaaende de almindelige og specielle Betragtninger, som Lovforslaget iøvrigt kunde give Anledning til, da skal baade Flertal og Mindretal tillade sig at henvise til Betænkningen fra ifjor (Tillæg B. Sp. 246—264).

I Genhold hertil foreslaar Flertallet, at Lovforslaget vedtages uforandret, hvorimod Mindretallet ikke kan tilraade dets Vedtagelse.

Brix.

S. P. Christensen.

P. Hansen.

Hindenburg.

Holstein-Ledreborg,
Formand.N. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds),
Sekretær.

N. Jensen (Randers Amts 3die Valgkreds),

Th. Nielsen,
Ordfører.

Cornelius Peterfen.

Lange.